

خسارات بی سابقه اسرائیل در مقابل حزب الله

رسانه صهیونیستی والا نوشت که از آغاز درگیری با حزب الله لبنان، ۴۳ صهیونیست از جمله ۲۴ شهروند و ۱۹ نظامی همراه با یک کارگر خارجی کشته شده‌اند. براساس گزارش این پایگاه خبری همچنین در طی این مدت ۱۸۰ هزار هکتار از زمین‌های شهرک‌های شمالی فلسطین اشغالی در آتش سوخته است. والا افزود که تاکنون حدود چهار هزار و ۴۰۰ در خواست برای جبران خسارات وارده به واحدهای تولیدی در شهرهای شمال سرزمین‌های اشغالی فلسطین همچوار با لبنان به مقامات رژیم صهیونیستی ارائه شده است. در همین راستا شبکه ۱۲ رژیم صهیونیستی نیز گزارش داد که ادامه روبرویی با مقاومت در مرز با لبنان طی ۱۰ ماه گذشته به وقوع آتش‌سوزی گسترده در ۷۹۰ نقطه در الجلیل و جولان اشغالی منجر شده است.

کامال اهریس

نامز در رسمی انتخابات ۲۰۲۴

کامال اهریس، معاون رئیس جمهور آمریکا در سخنرانی خود در نشست همایش ملی حزب دموکرات، ابتدا از سرگذشت زندگی خود و خانواده خود صحبت کرد که بارها مجبور به نقل مکان به ایالت‌های دیگر بودند و سپس خطاب به حاضران نشست کنوانسیون ملی حزب دموکرات گفت که «من نامزدی شما را برای ریاست جمهوری ایالات متحده آمریکای پذیرم». هریس در این سخنرانی ۱۵ بار صراحتاً نام رقیب جمهوری خواه خود را بر زبان آورد و خطاب به مردم آمریکا گفت که «دونالد ترامپ از بسیاری جهات مردی غیر جدی است اما عواقب بازگرداندن دونالد ترامپ به کاخ سفید بسیار جدی است.» معاون جو بایدن با اشاره به حمله ششم ژانویه هوداران ترامپ به کنگره آمریکا گفت که او «سعی کرد آرای شما را دور ببرد. هنگامی که او شکست خورد، او گروهی مسلح را به ساختمان کنگره ایالات متحده فرستاد.» هریس اضافه کرد: «لکن، برای مجموعه‌ای کاملاً متفاوت از جرایم، هیئت منصفه‌ای متشکل از مردم عادی آمریکا او را به تقلب متهم کرد و همچنین مسئول ارتکاب سوءاستفاده جنسی شناخته شد. در نظر بگیرد که اگر دوباره به او قدرت بدهیم چه نیتی دارد. اما ما به عقب بر نمی‌گردیم.»

استقرار تانک ناتو در فنلاند

گزارش یک رسانه فنلاندی نشان می‌دهد این کشور که مرز طولانی با روسیه دارد، میزبان یک تیپ از تانک‌های سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) خواهد بود. خبرگزاری اسپوتنیک روز گذشته از روزنامه فنلاندی «ایلتالیختی» نقل کرد که ناتو یک تیپ تانک با ۵ هزار نیویو به خاک فنلاند اعزام خواهد کرد. این یک گام دیگر از سوی فنلاند در راستای نظامی‌گری از زمان پیوستن این کشور به ناتو است. به گفته یوریس پیستوریوس وزیر دفاع آلمان، در مارس ۲۰۲۴، «بزرگترین و مهمترین آزمایش ناتو در ۴۰ سال گذشته»، با نام «واکتش نوردیک» یا Nord Response در خاک فنلاند برگزار شد. با اشاره به روسیه به عنوان «دشمن پیش‌بینی شده»، ۲۰ هزار نظامی ناتو (عمدتاً آمریکایی) از ۱۲ کشور ناتو، ۵۰ کشتی جنگی و ۱۰۰ هواپیمای نظامی در این آزمایش شرکت کردند. در ماه آوریل، فنلاند به توافق کرد که مقرر فرماندهی مرکزی نیروهای زمینی ناتو را در خاک خود داشته باشد.

آمریکایی بود تا با این کار به هدف شولتز مبنی بر پیدا کردن توجیه اخلاقی برای آزادی یک قاتل روسی پاسخی داده باشد. این پیشنهاد همچنین نیاز به تعهد اسلونی، نروژ و لهستان داشت تا جاسوسان روسی که در این کشورها زندانی بودند به عنوان بخشی از توافق آزاد شوند.

نسخه اصلی این طرح توسط پیام‌رسان هارد و بدل شدند با اینکه در یک مورد، یکی از مدارک به صورت «فقط برای رویت» برای یونس پلاتر، مشاور امنیت ملی آلمان فرستاده شد اما چون پلاتر در سفر بود، امکان پذیر نشد (و به فرستنده آن در آمریکا برگشت).

در ماه آوریل، بایدن محورهای اصلی طرح را در نامه‌ای برای صدراعظم آلمان ارسال کرد. سپس، در شام انجمن خبرنگاران رخ سفید در اواخر آن ماه الا میلن، مادر گرشکویچ، زمانی که فرصت صحبت کوتاهی را با بایدن پیدا کرد، نظر رئیس جمهور را به خود جلب کرد. میلن از بایدن خواست تا شولتز را تشویق کند برای انجام توافق آزادی پسرش کمک بیشتری ارائه دهد.

در هفتم ژوئن شولتز پذیرفت تا کراسیکوف را هم به عنوان بخشی از توافق آزاد کند و در ۲۵ ژوئن، ماموران سازمان سیا طرح خود را در خاورمیانه به روس‌ها تحویل دادند؛ توافقی که روس‌ها به آن رضایت دادند همان طرح ۲۵ ژوئن بود.

اوایل ماه گذشته ویلیام برنز، مدیر سازمان سیا با الکساندر پورتنیکوف، رئیس سازمان اطلاعات روسیه FSB گفت‌وگو کرد. چند روز بعد، مقامات سازمان سیا و ماموران اطلاعاتی روسیه این بار در ترکیه دیدار کردند تا درباره جزئیات نهایی توافق به نتیجه برسند.

دادگاه‌های نمایشی، زندانیان ناپدید شده

در تاریخ ۱۹ جولای در روسیه، گمانه‌زنی‌هایی مبنی بر اینکه توافقی نزدیک است، مطرح شد؛ زمانی که در یک دادرسی فوری گرشکویچ به ۱۶ سال زندان محکوم شد. ابلاغ رای نهایی که انتظار می‌رفت ماه‌ها طول بکشد، پس از سه جلسه دادگاه اعلام شد.

در همان روز آلسو کوماشوا، روزنامه‌نگار آمریکایی-روسی که روز پنجشنبه به عنوان بخشی از توافق آزاد شد، به طور مشابه در دادرسی فوری محکوم شد.

اما این دادگاه‌های نمایشی فوری، پیام مهمی را از احتمال مبادله زندانیان مخابره کردند چنانکه مقامات روسی اعلام کرده بودند آنها فقط محکوم‌شده‌ها را مبادله می‌کنند.

سپس در روز یکشنبه، آلماز گاتین همسر لیلیا چائیشوا، فعال سیاسی روسی که در رشته کوه‌های اورال زندانی شده بود، برای ملاقات همیشگی به زندان می‌رود تا بسته‌ای را به او تحویل دهد. او اخبار نگران‌کننده‌ای را دریافت می‌کند: از ۲ روز قبل چائیشوا دیگر در آن زندان نبوده است.

گاتین در فضای مجازی درخواست کمک می‌کند و وکلایشان سه بازداشتگاه و یک زندان را جست‌وجو کردند. گاتین در پستی نوشت: «هیچ اثری از او نیست.»

پس از آن، روز سه‌شنبه در مجموع ۶ زندانی سیاسی روسی ناپدید شدند. خانواده‌های این زندانیان هیچ خبری از سرنوشت عزیزان شان نداشتند، حتی زمانی که مبادله با پخش زنده در فرودگاه آنکارا پخش شد و نشان داد که یک هواپیمای بزرگ دولت روسیه نزدیک یک جت شخصی کوچک‌تر پارک کردند.

تا اینجا اوماشوا، همسر آندری پیفوفار می‌گوید لحظه‌های نفس‌گیری بود که هم امید داشت و هم نمی‌دانست که همسرش واقعاً در آن هواپیمای روسی است یا نه. تقریباً ساعت ۷ شب به وقت مسکو، ۲ ساعت پس از فرود هواپیمای روسی در ترکیه بود که همسرش از آنکارا با او تماس گرفت. آنها ۳ سال و ۲ ماه بود که صحبت نکرده بودند.

پیشرفت غیر منتظره در روابط روسیه و آمریکا؟

مقامات آمریکایی تاکید کردند که تبادل زندانیان به هیچ وجه به معنای تنش‌زدایی بین واشنگتن و مسکو نیست، بلکه این توافق صرفاً بر اساس منافع ملی صورت گرفته؛ توافقی که هر کدام از طرفین آنچه می‌خواستند را به دست آوردند.

آمریکا و روسیه در طول جنگ اوکراین چندین بار برای تبادل زندانیان به توافق رسیدند، از جمله در دسامبر ۲۰۲۲ که مسکو ستاره بسکتبال ان‌بی‌ای، بریتنی گرابنر را در ازای ویکتر بوت، دلال معروف سلاح آزاد کرد. اما هیچ کدام از این تبادل‌ها به گرم‌تر شدن معنی دار روابط منجر نشده است؛ به‌ویژه در دورانی که جنگ روسیه در اوکراین ادامه دارد و واشنگتن همچنان تسلیحات نظامی قابل توجهی را برای کی‌یف می‌فرستد. تبادل زندانیان بیشتر یکی از منابع نادر تعامل و همسان‌سازی منافع مشترک متقابل است تا اینکه بازتابی از موضوعی گسترده‌تر باشد. با این وجود، این حقیقت که این کشورها توانستند در دوران خصومت علنی به توافق برسند، نکته قابل توجهی است.

به گزارش نیویورک تایمز، اگر این توافق قدرت دیپلماسی را ثابت کرد، پیام ترسناکی را از سوی پوتین، به همراه داشت: او در آدرمیایی و گروه‌گیری آمریکایی‌ها و شهروندان سایر کشورهای غربی در ازای آنهایی که به خارج از کشور می‌فرستد تا برای دولت روسیه جاسوسی کنند، موفق بوده است.

جیمز نیکیسی، تحلیل‌گر اندیشکده چتم‌هاوس به بی‌بی‌سی می‌گوید با اینکه این توافق روز خوب نادری را در روابط روسیه و آمریکا رقم زد و دستاوردی برای دیپلماسی محسوب می‌شود، اما نباید آن را به عنوان نرمش روسیه در نظر گرفت. این توافق نشان داد که روسیه برای بازپس‌گیری شهروندانش قاطع است؛ فارغ از جرمی که مرتکب شده باشند.

استقبال ولادیمیر پوتین از زندانیان مبادله شده، عکس: Reuters

ک خضومت

بده‌ترین معامله تبادل زندانیان پس از جنگ سرد را شکل داد

بود که رومن آبراموویچ، الیگارش روسی نزدیک به پوتین هم در آنجا حضور دارد. این ۲ نفر قبول کردند با یکدیگر در یک هتل ساحلی دیدار کنند و کارسنتز پرسید که آیا پوتین حاضر است کراسیکوف را با ناولتی معاوضه کند یا نه.

آبراموویچ در پاسخ می‌گوید که نه فکر نمی‌کند. اما بعد از یک هفته تناس می‌گیرد و می‌گوید این موضوع را بررسی کرده و حتی در کمال تعجب خودش، پوتین به چنین توافقی نظر مثبتی دارد.

در ۱۶ ژانویه، بایدن با شولتز تلفنی صحبت کرد که در نهایت تسلیم شد و موافقت کرد که کراسیکوف را در توافق مبادله زندانیان قرار دهد، به شرطی که ناولتی هم به آلمان برگردد. شولتز به رئیس جمهور آمریکا گفت: «برای شما، تلاش می‌کنم انجام دهم». به گفته یکی از مقامات آمریکایی در ۹ فوریه، در جلسه‌ای در اتاق بیضی شولتز و بایدن توافق کردند این ایده را دنبال کنند.

اما این خوش‌بینی زیاد طول نکشید. یک هفته بعد پیش از آنکه آمریکا رسماً بتواند احتمال گنجاندن او در معامله زندانیان با روس‌ها را مطرح کند، سازمان فدرال زندان‌های روسیه اعلام کرد ناولتی در زندانی ۱۹۰۰ کیلومتری شمال شرق مسکو، پس از پیاده‌روی احساس ناخوشی کرده که به مرگ او منجر شده است. شوک و ناراحتی مرگ ناولتی با این حقیقت همراه شد که راه درازی برای رسیدن به توافق وجود دارد.

همان روز، جیک سالیوان با پدر و مادر گرشکویچ در دفترش در بال غربی کاخ سفید دیدار کرد. در حالی که مرگ ناولتی به نظر امید برای رسیدن به یک توافق سریع را از بین برده بود، مقامات ارشد آمریکا همچنان خوش‌بین بودند. بخشی از این خوش‌بینی به این دلیل بود که آلمان موافقت کرده بود کراسیکوف را تحویل دهد. این مقامات احساس می‌کردند این توافق دیر یا زود رخ خواهد داد فقط باید راه دیگری پیدا کنند.

کاخ سفید بار دیگر باید صدراعظم آلمان را متقاعد می‌کرد تا کراسیکوف را در توافق جدید تبادل زندانیان وارد کند. هفته‌ها طول کشید تا آمریکا در مورد مفاد طرح پیشنهادی با دولت آلمان به نتیجه برسد که یکی از آنها شامل عده بسیاری بود که در زندان‌های روسیه حبس شده بودند و آلمان‌ها خواستار آزادی آنان بودند؛ افرادی مثل مشاوران پیشین ناولتی.

آمریکا ولادیمیر کارا-موزرا، یکی دیگر از منتقدان روسی زندانی را به عنوان جانشین ناولتی اضافه کرد که شهروند دائم

کراسیکوف گفته بود. پس از آن جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی آمریکا به خبرنگاران گفت: «در طول این مذاکرات، به این نتیجه رسیدیم کراسیکوف بسیار مهم است.»

اما اضافه کردن کراسیکوف در هر معامله‌ای به معنی متقاعد کردن دولت آلمان برای تحویل دادن او بود؛ اقدامی که خطر سیاسی قابل توجهی را برای اولاف شولتز، صدراعظم آلمان ایجاد می‌کرد. آمریکا یک بار تلاش کرد آلمان را متقاعد کند کراسیکوف را با پال ویلان مبادله کنند، اما آلمان این پیشنهاد را رد کرد.

در آوریل ۲۰۲۳، یک هفته پس از بازداشت گرشکویچ، بلینکن تمایل وزیر امور خارجه آلمان را برای یک توافق احتمالی سنجید و متوجه شد که علاوه بر آمریکایی‌های زندانی و کراسیکوف، آلکسی ناولتی، منتقد برجسته و مخالف سرسخت پوتین که آلمان‌ها تلاش می‌کردند او را از زندان روسیه آزاد کنند هم باید در این تبادل گنجانده شود.

آنانا پاتربوک، وزیر خارجه آلمان نسبت به هر پیشنهادی که به آزادی کراسیکوف منجر می‌شد دلسرد بود. نگرانی او تشویق بیشتر روسیه به گروهان‌گیری بود. به همین ترتیب، مقامات کاخ سفید تصمیم گرفتند تا مستقیماً با دفتر صدراعظم ارتباط برقرار کنند.

طی چند ماه آینده، جیک سالیوان به طور مرتب با همتای خود در برلین صحبت کرد. لیستی از نام زندانیان احتمالی برای تبادل بین این ۲ مقام رد و بدل شد. این اسناد به شدت محرمانه بودند و با مهر «فقط برای رویت» بین واشنگتن و برلین ردوبدل شدند.

برای تو تمام تلاش را می‌کنم

بدون کراسیکوف به عنوان بخشی از معامله، هیچ توافقی وجود نداشت. مقامات آمریکایی ماه‌ها به دنبال سایر زندانیان روسی برای تبادل بودند. نوامبر گذشته، افسران سازمان سیا طرح دیگری را به مسکو پیشنهاد دادند: ویلان و گرشکویچ به ازای ۴ جاسوس روسی زندانی از جمله زوجی که در اسلونی دستگیر شدند، اما روس‌ها آن را قبول نکردند.

در طول سال گذشته و امسال، کاخ سفید مذاکرات را با دولت آلمان ادامه داد، حتی زمانی که به دنبال زندانیان بیشتری برای مبادله می‌گشت. یکی از مقامات آمریکایی احتمال آزادی یک زندانی روسی در برزیزل را بررسی می‌کرد. دیگری درباره یک زندانی در کویت. کارسنتز، مذاکره‌کننده گروهان‌ها در نوامبر گذشته به تل آویو سفر کرده بود و شنیده